

РЕШЕНИЕ

№ 1021

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20221110203609 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на Г. В. К. (чрез процесуален представител) срещу НП № СО-33-Г-21-01-084 от 28.04.21 г., издадено от кмета на Столична община, с което на жалбоподателката за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ вр. т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г., издадена от министъра на здравеопазването на Република България, е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева. Делото се разглежда повторно от районния съд след отмяна от страна на касационната инстанция на решението на друг състав на въззивния съд От страна на жалбоподателката се претендира отмяна на НП и присъждане на разноси, като се твърди съществено нарушаване на процесуалните правила, излагат се конкретни фактически твърдения, респективно твърди се нарушаване и на материалния закон. Административно-наказващият орган (чрез процесуалния си представител) претендира потвърждаване на постановлението и присъждане на разноси, като намира НП за съобразено с процесуалния и материалния закон.

Релевантните свидетелски показания (следва да се посочи изрично, че по арг. от чл. 378, ал. 2 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН ангажираните в хода на съдебното следствие пред друг състав на съда доказателствени материали могат да се ползват от настоящия съдебен състав и то без нарочното им приобщаване към доказателствената съвкупност наново, в който смисъл е налице изключение от принципа на непосредствеността съгласно НПК, като е нужно да се уточни и това, че специално що се отнася до писмените доказателствени материали надлежно приобщаване на такива при предходното разглеждане на делото пред районния съд не е налице, доколкото формулировката „прочита и приема писмените доказателства по

делото“, използвана впрочем масово в практиката, включително по НОХД, практически не означава нищо – поставя се въпросът кои са тези доказателства, включва ли се сред тях например и АУАН и т. н. /в чл. 283 от НПК при съответното неизчерпателно изброяване се сочи и протоколът за оглед, който, обаче, съгласно изричната уредба по НПК се явява доказателствено средство, а не доказателство/), както и процесният АУАН и писменото възражение срещу него, са безпротиворечиви относно това, че при влизането на проверяващите служители в посочения в процесното НП обект въззивничката е била без поставена маска (съгласно посоченото в постановлението в тази връзка), респективно няма причина съдът да не достигне до извод от фактическа страна за съответната липса.

Визираното поведение на К. действително е било в противоречие с изискванията по т. I, 7 от действащата към процесната дата Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г., издадена от министъра на здравеопазването на Република България (същата заповед по смисъла на чл. 5, ал. 5 от КРБ, независимо от това каква фикция е установена в тази връзка в ЗЗ, се явява нормативен акт и изискването за обнародване съгласно същата разпоредба се явява спазено посредством ноторното ѝ публикуване в Интернет на съответния официален сайт на МЗ; всички адресати на коментираната министерска заповед са били задължени по спазването ѝ към онзи момент, като в тази връзка не може да се говори за хипотеза на последвала по-благоприятна за правонарушителя правна уредба нито съобразно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, нито съобразно чл. 2, ал. 2 от НК, доколкото визираните две разпоредби не касаят правилата, запълващи съдържанието на съответния престъпен състав/състав на административно нарушение, в който смисъл впрочем е налице и задължителна тълкувателна съдебна практика на Пленума на бившия ВС, макар и конкретно относно престъпленията по транспорта). Споменатата точка от заповедта има за свой очевиден смисъл и това да се намали възможно най-много рискът от заразяване на посетителите във връзка с откашляне или дори само издишване от страна на работещите в помещението, включително по време, когато в него няма външни посетители, което помещение без поставена (правилно) предпазна маска от страна на работещите в него общоизвестно много по-бързо би било подложено на заразяване с COVID-19. Разпоредбата на т. I, 1, б. „г“ от гореспоменатата министерска заповед се отнася до помещения (хипотези) извън тези по т. I, 7 от същата заповед. При това положение е налице хипотеза, при която се установяват признаци на извършено престъпление, а именно по чл. 355, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, т. е. налице е хипотеза по чл. 63, ал. 6 вр. ал. 2, т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 вр. чл. 33, ал. 2 от ЗАНН. Препращането съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143 от АПК не дава отговор на въпроса как следва да се процедира по претенциите на страните за разноси в случаи като настоящия, при които обжалваният правен акт се отменя, но с оглед данни, които са от естество да обусловят по-неблагоприятно третиране на обжалвания, респективно съдът не намира основание да присъжда изобщо разноси в полза на която и да е от страните (целта на уредбата по чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143 от АПК е постигане на справедливост, каквато в случая не би се постигнала при присъждане на разноси в полза на която и да е от страните).

Безпредметно е да се обсъжда друго в настоящото изложение.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № СО-33-Г-21-01-084 от 28.04.21 г., издадено от кмета на Столична община, като прекратява административно-наказателното производство и изпраща материалите по него (включително тези по съдебното производство) на Софийската районна прокуратура. Не присъжда разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____